

nepieciešama īpaši mūsdienu jaunatnei, lai tā pilnīgāk apgūtu savu mātes valodu. Tā būs arī ļoti noderīga ikvienam. Tāpēc lūdzu un ieteicu LF atbalstīt Māras Soikānes-Trapānes Latviešu valodas tematiskās vārdnīcas sastādīšanu un izdošanu. Viņas izglītība, viņas līdzšinējie veikumi šādā darbā, kā arī degsme un nenogurstošā darbošanās mūsu nacionālajos pasākumos — ir labākie garantanti, ka viņa teicami veiks arī minētās vārdnīcas sastādīšanu.

Ar bažām vēroju, ka jaunākajā paaudzē mātes valoda dilst. To pasargāt var tikai latviešu skola, baznīca, organizācijas. Palīglīdzekļi ir grāmatas — literatūra, laikraksti, labas vārdnīcas. Tāda dzīvības maize būs arī Māras Soikānes-Trapānes iecerētā latviešu valodas tematiskā vārdnīca.

Ceru, ka Latviešu Fonds, kas līdz šim jau tik daudz atbalstījis nacionālos pasākumus, neliels savu palīdzību arī šai vārdnīcai. Ieteikumu un lūgumu atbalstu kā ilggadīgs latviešu valodas skolotājs un vairāku literāru un mācību grāmatu autors."

Jānis Klīdzējs: „Tāda latviešu valodas, gribas teikt — glābšanas grāmata, ir bijusi sāpīgi vajadzīga jau gadiem ilgi pirms kā Māra Soikāne-Trapāne deva mums savu pirmo 6000-7000 vārdu „Latviešu valodas tematisko vārdu krājumu” 1985. gadā. Ar kaut kā tāda vajadzību sastapos divu mēnešu ceļojumā pa Austrālijas latviešu „pagastiem” 1980. gadā. Jo sevišķi jauniešu — universitātes studentuursos par Latvijas problēmām. Bieži pārrunās skanēja juku-jukām abas valodas reizē. „Mēs gribētu latviešu valodu kā vajag, bet nekur patvert... Ej nu sazvejo vajadzīgo biezā angļu-latviešu vārdnīcā! Prasi savai meitenei, arī tā tik pat vien gudra... Mēs gribētu vairāk zināt un darīt, lai tam velna krievam Latvijā sadotu par purnu!” Tādas grāmatas vajadzība jau ilgi sajūta ASV, Kanādā, Anglijā latviešu bērnu skolās, latviešu jaunajās ģimenēs, jauktajās laulībās, arī vecākajās paaudzēs ikdienas vajadzībām. Tātad — tāda latviešu valodas audzēšanas grāmata būs dzīvais latviešu dvēseļu ierocis pret krievu plānoto varmācību okupētajā Latvijā, kur arī latviešu valoda tiek pazemota par virtuves un pirts valodu, ar tās padziļināšanu no valsts iestādēm un oficiālajām sanāksmēm. Vēl tā par maz — liek krievu valodu godāt par — „otro mātes valodu”.

Māras Soikānes-Trapānes dzīves gājums kopš bērnības, viņas veikumi latviešu valodas dzīvošanas un bagātināšanas laukā līdz šim un viņas personības izteiksmes, manuprāt, ir visdrošākā garantija, ka solīto projektu viņa paveiks vērtīgi un laikā. Māra dzimusi un augusi Vācijā, nav nevienu dienu bijusi latviešu skolās, jo tādu Vācijā nebija. Bagātu latviešu valodu Mārai ir devuši tēvs, mākslinieks Juris Soikāns un māte Nina ģimenes ikdienā. Vēlāk to padarījusi vēl krāšņāku Māra pati ar dzīvošanu latviešu tautā un Latvijā caur grāmatām un avīzēm. Baltu valodas studiju gados Stokholmā šī pieķeršanās tēvu valodai jau kļuvusi par mīlestību. To liecina arī viņas pirmā grāmata, kas jau piedzīvoja divus izdevumus. To pašu vēsti viņas darbi ALA Izglītības biroja vadībā, daudzie raksti un referāti. Man liekas, ka jo sevišķi to liecina kopsaucēji Māras personībā, kas sniedzas uz mums visiem no viņas rakstiem, referātiem

un sarunām ar Māru: latviešu valoda ir Māras pašas virsapziņa, mīlestība, dzīves un darbu jēga un viņas personības nemītīga elpošana jaunradei.”

7. HAMILTONAS LATVIEŠU GRĀMATA

Atbalsts grāmatas izdošanai par Hamiltonas latviešu sabiedrisko un kultūrālo rosni 40 gados.

DARBA VEICĒJA: Hamiltonas latviešu biedrība, red. inž. Hermanis Vilks, 1030 Sulphur Springs Rs., RR3, Dundas, Ontario, L9H 5E3, Canada.

H. VILKA SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: Drīz apritēs 40 gadi kopš Hamiltonas pilsētā un tās apkārtnē uzturas apm. 2000 latviešu. Starp citām etniskām vienībām latvieši nav ne mazākā, ne arī lielākā grupa. Tomēr latvieši uzrāda zināmu kontinuitāti, jo kopš 1955. gada to skaits ir nostabilizējies un maiņas ir bijušas diezgan mazas.

Aiztecējušos gados šī latviešu grupa ir samērā izteikti norobežojusies no citām etniskām grupām, ieskaitot arī iedzīvotāju pamatslāni. Latvieši nav sevišķi aktīvi ieslēgušies kopīgos pasākumos, ne ar citām etniskām grupām, ne ar kanadiešiem, bet ir gan ļoti aktīvi veidojuši savu sociālo audumu, kuŗa rakstos tad katrs ir varējis atrast sev piemērotu vidi un patīkamus mērķus.

Šajā uz nacionālajiem pamatiem veidotā audumā ir ritējusi latviešu savstarpējā sabiedriskā mijiedarbība. Šī auduma ietvaros ir veidojusies ļoti intensīva darbošanās dažādās sadzīves nozarēs. Tā radušās daudzas latviešu organizācijas. Piemināms ir arī fakts, ka neskatoties uz to, ka uz latviešu trimdas skatuves jau sāk uznākt trešā paaudze, mūsu sabiedriskā rosme vēl arvien sit augstu vilni, un ir tikai nedaudzi pasākumi, kuŗi sāk uzrādīt noguruma pazīmes.

Nenoliedzami, ka Hamiltonas latvieši sava sociālā auduma izveidošanā un uzturēšanā ir ieguldījuši neskaitāmas darba stundas. Daudz izdomas un daudz garīga sprieguma patērēts aizstāvēt savu „par” vai „pret” viedokli. Šī cīņa ir retāk bijusi vērsta uz āru, galvenā kārtā tā ir risinājusies mūsu pašu starpā. Tomēr jāpiemin, ka lielākā daļa latviešu darbojusies klusi un mērķtiecīgi savā izraudzītā rosme novadā.

Katram no mums mūsu privātā dzīvē primārais uzdevums bija nodrošināt savu materiālo eksistenci. Statistiska informācija liecina, ka šajā laukā mēs esam bijuši izcili sekmīgi, gada ienākumu ziņā pārsniedzot pamattautu un citas etniskas grupas, tikai mūsu kaimiņu tauta igaunī mūs nedaudz pārspējuši — tātad varam būt lepnī arī uz saviem kaimiņiem.

Līdztekus saimnieciskai rosībai, latviskās kultūras un valodas uzturēšana un pārņemšana uz nākamajām paaudzēm ir bijusi mūsu sabiedrisko darbinieku un atsevišķu individu mērķis. Hamiltonas latviešu grāmatā to vajadzētu piemēroti dokumentēt. Ne mazāk svarīgs ir bijis tas darbs, ko esam veikuši sabiedriski politiskā laukā, gan uzturot mūsu pašu sirdīs dzīvu brīvo demokrātisko Latviju, gan mēģinot virzīt patvēruma zemēs politisko darbību mums un citām brīvību alkstošām tautām labvēlīgā virzienā.

Mūsu pienākums tagad ir dokumentēt visus mūsu veikumus tos aprakstot. Uz atmiņu nevar paļauties, tikai uzrakstītais var saglabāties. Rakstiska, faktiem bagāta liecība par visām Hamiltonas rosmēm jāpublicē tagad, pirms aizmirstības plivurs izdzēs tās uz visiem laikiem. Mūsu darbs ir bijis ražens un nozīmīgs, un to mēs nedrīkstam slēpt mūsu darbošanās pētītāja skatam kādā tālākā laika posmā. Šis ir vienīgais svarīgais iemesls, kāpēc mums vajadzīga Hamiltonas latviešu grāmata. Tāda grāmata tomēr pati netaps un neveidosies, un neviens cits to mūsu vietā nerakstīs, tas jādara mums pašiem. Uz šādu kopīgu darbu aicinu jūs talkā.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$1,500.- kā neatmaksājamu piešķirumu, lai daļēji segtu grāmatas sagatavošanu un izdošanu. Izdevumi Kanadas valūtā: Ilustrāciju sagatavošana C\$600.-, vāku zīmējums un iespiešana C\$800.-, pār-rakstīšana C\$1,000.-, iespiešana C\$5,600.-, kopā C\$8,000.-.

ATSAUKSMES: L. Zandbergs un J. Bierīņš, „Jaunās Gaitas” redaktori: „Hamiltonas latviešu kolonija ir viena no pirmajām 2. pasaules kara bēgļu grupām Ziemeļamerikā. Drīz vien pēc ierašanās Hamiltonā tika nodibināta sava biedrība, attīstot rosīgu darbošanos sabiedriskā laukā.

Hamiltonas latviešu biedrības iesniegumu Latviešu Fondam — atbalstīt 40 darba gadu dokumentāciju — mūsaprāt, LF biedriem vajadzētu atbalstīt 2 iemeslu dēļ: 1. Hamiltonas latvieši ir bijuši aktīva grupa kultūrālā un sabiedriski politiskā laukā. Tā ļoti labi reprezentē visus latviešus, kas 1944./45. g. atstāja Latviju. 2. Hamiltonas latviešu projekta laba izdošanās stimulētu citas latviešu kolonijas uz līdzīgu pasākumu veidošanu.”

8. „TIESAS” IZRĀDES ASV UN KANADĀ

Atbalsts teātra izrādes iestudēšanai, uzvešanai un video filmas sagatavošanai.

DARBA VEICĒJA: Amerikas latviešu teātra Ņujorkas studija — ALTNS, vadītājs Māris Irbe, 4 Brevoort Place, Brentwood, New York, 11747.

ALTNS SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: ALTNS dod iespēju jaunatnei ar teātra spēli uzlabot latviešu valodu un ieaugt latviešu kultūrā. Ar savu pirmo izrādi režisors Māris Irbe parādīja spēju izveidot respektējamu izrādi, piesaistot tēlotājus no jaunatnes. Pirmā videofilmā „Alberts” izpelnījās kritikas atzinību par labo latviešu valodu un skaidro dikciju (Anšlavs Eglītis, Laiks 23. 7. 86.), lai gan tikai pieci no sešpadsmit tēlotājiem dzimuši Latvijā. Ansamblis iecerējis 1987. g. iestudēt un uzvest Māras Zālītes drāmatisko poēmu „Tiesa”, kuŗa sarakstīta pēc Garlība Merķeļa grāmatas „Latvieši” motīviem. Vajadzīgs atbalsts inventāra iegādei un izrāžu rīkošanai. Paredzētas izrādes Ņujorkā, Armonkā, Priedainē, Vašingtonā, Bostonā un Toronto. Izrādi paredzēts uzņemt videofilmā, kuŗas izgatavošanas izdevumus cer segt ar ieņēmumiem par filmas kasetēm. Kā līdzstrādnieki izrādei piesaistīti Māris Irbe, režisors un galvenais administrātors; Anna Annus Hagena, galvenā dekorātore; Mirdza Strauchmanē, kostīmu meistare; Mārtiņš Zālīte, apgaismotājs; Māris Zaķis, izrāžu vadītājs.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$5,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu. Izrāžu izdevumi: Reklāma \$600.-, telpu īres \$2,500.-, transports \$3,200.-, vietējie izdevumi \$1,800.-, apmešanās \$2,200.-, kostīmi \$2,400.-, dekorācijas un gaismas iekārtas \$4,000.-, kopā \$16,500.-. Ieņēmumos par sešām izrādēm paredzēts ieņemt \$11,500.-.

ATSAUKSMES: Uldis Klauss: „Atbalstu ALTNS \$5,000.- pieprasījumu Māras Zālītes lugas „Tiesa” iestudēšanai un uzņemšanai videolentē.

ALTNS jau ir sekmīgi iestudējusi un izrādījusi H. Gulbja lugu „Alberts”.

Uzņemot šo lugu videolentē, tā ir pieejama plašākai latviešu sabiedrībai vietās, kur teātra grupas parasti neieieejas.

Bez tam studija ir piesaistījusi samērā lielu skaitu jauniešu, dodot tiem iespēju iepazīties ar latviešu teātri un uzlabot latviešu valodu.”

Dr. Jānis Kļaviņš: „„Alberts” ir iekarojis teātra mīlotāju sirdis. Un šis var būt vislabākais atzinums ALTNS darbam. Vairāk kā manas personīgās domas, ka ALTNS ir pirmais nozīmīgais trimdas otrās paaudzes ansamblis ar augstvērtīgu māksliniecisku līmeni, ir recenzijas presē. Te sevišķi jāpiemin pats lugu rakstnieks Anšlavs Eglītis. Viņa vērtējums, redzot „Alberta” filmu (labi izdevusies, tomēr pati skatuves izrāde dod pilnāku projekciju), bija katrā ziņā cildinošs un pozitīvāks par „Olivera” recenziju. „Alberta” izrāde bija sava veida pārsteigums, jo tā pārsniedza visu, ko varēja sagaidīt no jauna ansambļa. Jaunā režisora Māra Irbes spējas jau savā laikā cildinātas pat prasīgajā New York Times laikrakstā, tāpat kā to tagad lasām par Lailu Robiņu. Nu viņš pierādīja savu talantu arī režijā, kas sauc atmiņā tos trimdas gadus, kad vēl dzīvi bija un savā teātra laukā strādāja brīvās Latvijas aktieri un režisori. Var apbrīnot entuziasmu un visa ansambļa veismi teātrī, ieguldot tur savu laiku, pūles un līdzekļus. Tieši tā trimdas aktivitāte, jaunās paaudzes iesaistīšanās latviešu kultūras dzīves veidošanā un kopšanā, kur teātris ir arī latviešu valodas glabātājs un spodrinātājs, bez kuŗas nacionālā dzīve nav veidojama, tieši šāda ALTNS aktivitāte bauda visu ievērību, arī Latviešu Fonda atzinību.”

Gunārs Saliņš: „Vai Latviešu Fondam atbalstīt ALTNS iecerēto Māras Zālītes drāmatiskās poēmas „Tiesa” inscenējumu? Katrā ziņā! Šis trupas debija pagājušā gadā ar Harija Gulbja lugu „Alberts” bija jaukākais pārsteigums, kādu vien latviešu teātra publika trimdas 41. gadā varēja piedzīvot. Izrāde, kas tagad pieietama videolentē, no pirmās ainas veidojas nevien raiti un saliedēti, bet ar gluži īpašu iekšēju siltumu — it kā uz skatuves būtu aizkurta un jo brīdi jo tikamāk visus sildītu kāda liela laba maizes krāsns. Kaut ko tādu panākt — turklāt ar amatieņu teātra sastāvu — var tikai zinīgs un iejūtīgs režisors. Un tāds, par laimi, ir Māris Irbe — ar profesionālu skatuves stāžu un siltu latvisku sirdi.

Abas šīs lietas nepieciešamas, lai ķertos pie tāda darba kā Māras Zālītes „Tiesa”. Ar Garlība Merķeļa apgaismības idejām tiesas zālē un Mārtiņdienas budeļu dziesmām, dejām un minām muižas pagraba cietumā poēma ir izaicinājums latviešu tautas apspiedējiem jebkuŗos laikos

— nav brīnums, ka izrādei bijusi plaša atsaucība Rīgā. Taču visumā poēmā vairāk runu nekā darbības, tāpēc inscenējums prasa skatuvisku izdomu un saliedētu ansambli. Pēc „Alberta” izrādes spriežot, Mārim Irbem un viņa ņujorkiešiem šāds rieksts būtu īsti pa zobam. Lai izdotos!”

9. MŪZIKĀLAIS TEĀTRIS „GUNDEGA”

Atbalsts izrādes sagatavošanai un uzvešanai.

DARBA VEICĒJI: ņujorkas latviešu koris, administratore Gita Padegs, 22 Minturn Street, Hastings on Hudson, New York, 10706.

ŅUJORKAS LATVIEŠU KOĶA SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: 1988. g. ņujorkas latviešu koris iecerējis sagatavot jaunu mūzikāla teātra darbu „Gundega”, ar Viļņa Baumaņa pēc Brigaderes veidotu tekstu, Andreja Jansona mūziku, Evalda Dajevska jaunām dekorācijām un kostīmiem un Māra Ubāna režiju. Ar šo sniegumu — klasisko lugu jaunā tērpā — vēlamies dot iespēju spējīgiem latviešu jauniešiem-aktieriem tēlot latviešu valodā un darboties citās teātra funkcijās, pieredzējušu augstvērtīgu profesionāļu vadībā. Lai lielais darbs un fināciālais ieguldījums sasniegtu plašu publiku, ņujorkas latviešu koris „Gundegu” gatavo Indianapoles dziesmu svētkiem.

„Gundega” ir daļa no oficiālās dziesmu svētku programmas un Indianapoles svētku rīcības komiteja palīdzēs to reklamēt. Fināciālas saistības rīcības komiteja nav uzņēmusies, šo atbildību uzņemas ņujorkas latviešu koris.

„Gundega” iecerēta kā plaša veida inscenējums, profesionālām skatuvēm, profesionālam orķestrim ar 35 aktieru-dejotāju piedalīšanos. Plānojam saistīt jauniešus, ne tikai kā aktierus, bet arī skatuves darbos un citās produkcijas funkcijās. Sagatavošana, tāpat kā ar „Sprīdīti” un „Homo Novus”, paredzēta divu nedēļu intensīva darba posmā, 1988. g. jūnijā. Aktieri tiks izmeklēti no visas ASV un Kanādas konkursa veidā, tā garantējot ļugai augstu māksliniecisku līmeni. Ārpus Indianapoles lugu paredzam izrādīt ņujorkā un citos latviešu centros.

Pateicoties Latviešu Fonda atbalstam, ņujorkas latviešu koris gadu tecējumā ir varējis sagatavot vairākus lielus sniegumus un atskaņojis tos dažādos latviešu centros. Dziesmu spēli „Sprīdītis” izrādīja Bostonā, ņujorkā un Toronto, kamēr A. Kalniņa operas „Baņuta” koncertversiju atskaņoja ņujorkā, Milvos un Minsterē. Visi šie pasākumi pulcējuši kuplu apmeklētāju pulku un ieguvuši labu atsauksmi amerikāņu, vācu un latviešu presē.

Liels paldies Latviešu Fonda padomei par piešķirto sēklas naudu, ar šo atbalstu esam varējuši darbu sākt. Evalds Dajevskis ir pilnīgi sagatavojis dekorāciju zīmējumus un strādā pie mēroga zīmējumiem. Ir sākti galdnieka darbi. Dajevskis ir apmeklējis skatuves telpas ņujorkā un Indianapolē. Andrejs Jansons ir lietojis līdzekļus nošu pārrakstīšanai.

Atbalsts arī saņemts no ņujorkas draudzes, kas ir atļāvusi divu nedēļu intensīvam mēģinājuma laikam norisēt Katskilu nometnes telpās. Tāpat drikstam izman-

tot Jonkeru baznīcas telpas un nometni dekorāciju gatavošanai un uzglabāšanai.

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$10,000.- kā neatmaksājamu piešķirumu. Budžets:

Paredzēti izdevumi

Materiāli dekorācijām	\$5,500.-
Materiāli tērpēm	4,500.-
Teātra telpu īre ņujorkā	2,500.-
Teātra telpu īre Indianapolē (4 izrādēm)	5,500.-
Uzturs dalībniekiem divu nedēļu mēģinājuma laikā	4,000.-
Transports dalībniekiem uz mēģinājumiem un izrādēm	3,000.-
Transports dekorācijām uz nometni, ņujorku, Indianapolē	4,000.-
Ceļa izdevumi personālam:	
Režisoram	1,000.-
Mūzikālam vadītājam	1,000.-
Choreografam	1,000.-
Dekorātoram	1,000.-
Pianistam	500.-
Skatuves vadītājam	500.-
Apgaismotājam	1,000.-
Ceļa izdevumi telpu apskatei režisoram un mūz. vadītājam	1,000.-
Ceļa izdevumi aktieru konkursam ņujorkā, Toronto un Gaņezērā režisoram un mūz. vadītājam	1,000.-
Orķestris (Profesionālu mūziķu atalgošana) ņujorkā un Indianapolē	10,000.-
Orķestra nošu pārrakstīšana	3,000.-
Telefona, pasta un administrācijas izdevumi	3,000.-
Grafika un tās iespiešana	3,500.-
Reklāma	500.-
Dažādi neparedzēti izdevumi	2,000.-
	59,000.-

Paredzēti ienākumi

Ieejas kartes	29,000.-
Programmas	1,000.-
ņujorkas štata piešķirums (NY State Council on the Arts)	10,000.-
American Express Co. Filantropiskās programmas piešķirums	5,000.-
Labvēļu ziedojumi	2,000.-
Latviešu Fonda padomes sēklas nauda	2,000.-
	49,000.-
Latviešu Fonda projekta piešķirums	10,000.-
	\$59,000.-

PIEZĪME: LF padome šī projekta priekšdarbu ievadam 1986. gadā piešķir \$2,000.- sēklas naudas atbalstu.

ATSAUKSMES: Imants Sakss, rakstu krājuma Jaunā Gaita mūzikas redaktors: „Ja arī Latvijas pēdējos gados parādījās ne viena vien dziesmu spēle, trimdā šī mūzikālā nozare šķita apdzisusi. Vienīgais latviešu komponists, kas uzsācis minēto mūzikālo darbību, ir Andrejs Jansons. Šis darbs prasa lielu dalībnieku skaitu, daudz mēģinājumu un daudz līdzekļu. Trimdas korim vai kādam citam mūzikālam grupējumam vienam pašam nav konkrētu cerību uz

šāda pasākuma izdošanas. Līdz ar to plašākas sabiedrības atbalsts šīnī mūzikas žanrā ļoti nepieciešams. Pazīstu komponistu, diriģentu un mūzikologu Andreju Jansonu jau 30 gadus, un esmu uzmanīgi sekojis viņa mūzikālai attīstībai jau no pirmajiem jaunatnes koncertiem Toronto līdz patiesi triumfāliem panākumiem šīnī kontinentā, Eiropā un Austrālijā, gan vadot operu „Baņuta”, gan dziesmu spēli „Homo Novus” u.c. Visos šajos pasākumos redzējām lielu un sajūsminātu latviešu mūzikālās jaunatnes līdzdalību, kas liecināja par maestro Jansona neapšaubāmi iedvesmojošo un izcilo mūzikālo autoritāti. Pēdējā prata piesaistīt arī latviešu bērnu korus un ansambļus, kā to piem. liecināja „Sprīdīša” un „Sarkan-galvītes” uzvedumi.

Lieki pieminēt Jansona vienreizējo nozīmi latviešu kokļu mūzikas renesansē. Patreiz sadarbībā ar režisoru Māri Ubānu Jansons strādā pie jauna mūzikla par Annas Brigaderes temu „Princese Gundega un karālis Brusubārda”. Šis darbs sevī apvieno latviešu nacionālās mūzikas pamatvaibstus ar plašākās pasaules mūzikas skatījuma prizmu. Jansona dziesmu spēļu mūzika ir samērā nepretencioza, klausītājam ērti uztverama, bet ar noteiktu un kodolīgu mūzikālu substanci, kas reizē gan atjautīga, gan ilustratīvi oriģināla, ritmiski bagāta. Šī darba uzvedums priecinātu nevien plašāko latviešu sabiedrību, bet būtu neatseverams palīgs latviešu skolām, kas tagad Brigaderes pasaku valstību varētu vērot uz skatuves visā viņas mūzikas un dejas kvalitātē augstā spožumā un krāšņumā. No visas sirds ieteicu šo Andreja Jansona dziesmu spēli un lūdzu šo pašai dziedātā un nesavtīgo darbu materiāli atbalstīt, jo ar to mēs visi kļūsim savā nacionālā kultūrā daudz bagātāki.”

Dr. Ilgvars Spilners, laikraksta „Laiks” redaktors: „Iesaku atbalstīt ar naudas līdzekļiem Ņujorkas koŗa projektu — mūzikāla teātra „Gundega” uzveduma sagatavošanu 1988. gadā.

Kā jau to rādījuši iepriekšējie projekti, kas notikuši diriģenta Andreja Jansona ierosmē un vadībā, arī „Gundega” veicinās daudzu latviešu interesi par mūsu kultūras dzīvi un, galvenais, piesaistīs daudzus jauniešus šīnī latviešu projektā. „Gundegas” libretu ir sarakstījis Vilnis Baumanis, mūziku komponējis Andrejs Jansons; uzveduma režisors būs Māris Ubāns un dekorators Evalds Dajevskis.”

10. STOKHOLMAS LATVIEŠU TEĀTRA IZRĀDES ZIEMEĻAMERIKĀ

Atbalsts turnejas izdevumu segšanai.

DARBA VEICĒJI: Turnejas rīkotājs LAIKMETS, valdes priekšsēdis Ģirts Zeidenbergs, 65 Cedar Road, Katonah, New York, 10536.

LAIKMETA SNIEGTAIS PROJEKTA APRAKSTS: SLT 18 personu lielās trupās apmēram trīs nedēļas ilgstošā turneja Ziemeļamerikā notiks 1988. vai 1989. gada vasarā. Izrādes būs Ņujorkā, Bostonā, Vašingtonā, Toronto, Indianapolē, Kalamazū, Klīvlāndē un Minneapolē. SLT viesosies ar divām izrādēm: a) **Brīnumputns**. Izrādes scenāriju no A. Brigaderes pasaku lugas *Lolitas*

brīnumputns izveidojis izrādes režisors Juris Rozītis. b) **Šana!** Vistautas apvienības centrošanas svaidītā virsaišagrāfa MIKEĻA AMĀLIJAS DĒLA VANAGA, sv. Miķeļa armijas feldmaršala, Gaujas flotes admirāļa u.t.t. u.t.t. dzīve un dēkas no viņa ierašanās pasaulē, cauri kara vētrām un rāmam laikam līdz pat pēdējai un pēc tam. Māras Rozītes režija. Izrādes vielu, kas ņemta no Jāņa Kārklīņa romāna *Latviešu Pūcesspiegēlis* (Ziemeļblāzma, 1964., 1965., 1969. g., 3 sēj.) un dažu cilvēku atmiņām par Šanas biedrību un Miķeļi Vanagu, sagatavos dramatisēšanas kollēģija Jāņa Gulbīša (Viesiena) vadībā.

SLT, kas izveidojās apvienojoties DV teātra kopai un Kamerteātra trupai, jau otro gadu desmitu turpina attīstīt mūsu lielā dramaturga Mārtiņa Zīverta 1946. gadā iesāktu latviešu teātra tradīciju Stokholmā, vienā no trimdas latviešu teātra galvenajiem centriem. SLT sagatavojis 36 lugas. Ar tām piedalīties arī vairākos Eiropas dziesmu svētkos un viesojies ārzemēs: Vācijā, Anglijā, Austrālijā, ASV 1986. un 1978. gadā (SLT Mālu ansamblis ar S. Beketa „Godo gaidot”).

Režisori, aktieri un autori Māra un Juris Rozīši teātra mākslu studējuši Flīndersa Universitātē Austrālijā. Darbojušies latviešu teātros Austrālijā un Stokholmā, kā arī eksperimentālajā austrāliešu teātrī „Legedermain Theatre Co.”

Māra par dramatisējumu *Šana!* raksta: „Izrāde izpētīs un cels gaismā Latvijas vēstures pazīšanas un kaktus no 1905. gada revolūcijas laikiem līdz pat brūnā mēŗa un dunduru laikiem.”

Juris izsakās par **Brīnumputnu**: „...uzsvērti folkloristiskie un rituālie elementi, izvairoties no Brigaderes sentimentālītes un morālīzēšanas. Izcelts arī lugas humors un Brigaderes krāšņā dzejas valoda. Izmantota gan primitīva tautas mūzika, gan skaņu efekti. Kostīmi būs krāšņi, kustības pārspīlēti lielas. Izrādē arī izmantos neparastus tehniskus efektus un teātrālus paņēmienu, lai uzburtu brīnumainu gaisotni un radītu raību, dzīvu, humora pilnu izrādi, paturot dziļāko simbolisko zemstrāvījumu, kas piemīt tautas pasakām. SLT ansamblim pieaicināti jaunieši, kuriem šoreiz piešķirtas lielākās lomas — prinči, princese u.t.t. Rutīnētākie aktieri atveidos dažādas pārdabiskas būtnes un pasaku tēlus.”

SAIMNIECĪBA: No LF prasa \$13,850.- kā neatmaksājamu piešķīrumu. Budžets:

Paredzētie ienākumi

Ņujorkā	\$5,000.-
Bostonā	1,900.-
Vašingtonā	2,000.-
Toronto	3,500.-
Klīvlāndē	1,900.-
Minneapolē	2,500.-
Indianapolē	3,000.-
Kalamazū	1,000.-
	20,800.-

Paredzētie izdevumi

Lidmašīnu biļetes, autotransports	\$20,300.-
Lugu sagatavošana	2,900.-
Pārgulēšana un iztika 8 dienām	6,200.-
Lokālie skatuves izdevumi	400.-